

Ortak Davamız: Kudüs ve Mescid-i Aksa

Mescid-i Haram'ı güvenli bir belde ve Mescid-i Aksa'yı mübarek kılan Allah'a hamd olsun. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.)'e salât ve selâm olsun. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.)'in ve Hz. İsa'nın (a.s.) göğe yükseldiği, çevresi mübarek kılınan, neredeyse tüm peygamberlerin ya yaşadığı ya da uğradığı yer; ilk kıblemiz, miracın ilk basamağı, Peygamberimizin tüm peygamberlere imamlık yaptığı kutlu belde: Mescid-i Aksa.

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

"Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin. Sakın ardınıza dönmeyin. Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz." (Maide, 21)

Ebû Zerr'den (r.a.) rivayet edilmiştir:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: «قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ أَوَّلُ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً»

Ben: "Yâ Resûlallah! Yeryüzünde ilk kurulan mescit hangisidir?" dedim. O: "Mescid-i Haram'dır" buyurdular. "Sonra hangisidir?" dedim. O: "Mescid-i Aksa'dır" buyurdular. "Bunların arasında ne kadar zaman vardır?" dedim. "Kırk sene" dedi. (Müslim, Mesâcid 1)

Kudüs'ü hayatımızda ne kadar dert edindik? Kudüs hayatımızın neresinde? Bu soruları sorarak sohbetime başlamak istiyorum.

Bir hadis-i şerifte Peygamberimiz (s.a.s.) buyurdular ki:

وَلَا تُشَدُّ الرَّحَالُ، إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَمَسْجِدِي

"Ziyaretler ancak üç mekâna yapılır: Mescid-i Haram, Mescid-i Aksa ve benim bu mescidime." (Buhari, Savm 3)

Müslümanlar, Mescid-i Aksa'ya ve Kudüs'e sahip çıkma sorumluluğunu, kendi izzet ve değerlerine sahip çıkma sorumluluğu olarak algılamalıdır. Bugün orada İslam'ın ilk kıblesine iğrenç saldırılar yapılıyor ve burası kirletilmeye çalışılıyorsa, doğrudan ümmetin izzetine saldırılıyor, tüm dünya Müslümanlarının ortak onuru kirletiliyor demektir. Mescid-i Aksa'yı kuşatmaya alarak orada Müslümanların ibadet yapmalarını kısıtlayan Siyonistler, Kudüslülere veya Filistinlilere değil, tüm dünya Müslümanlarına kafa tutmaktadır. Onların bu cesareti göstermesi güçlü olmalarından değil, Müslümanların sessizliğinden kaynaklanmaktadır.

Kudüs: Hakikat ve Mücadele

Kudüs, "üç semavi dinin ortak noktasıdır" diyen ya gafildir, ya yanlış, ya da hakikatten uzaktır. Çünkü hakikatte üç semavi din yoktur. Tek hak din vardır, o da İslam'dır. Müslüman

bilir ki Allah katında hak din yalnızca İslam'dır ve bu şuurla hareket eder. Kudüs ve çevresi tarih boyunca hak-batıl mücadelesinin merkezinde olmuştur.

Ebû Ümâme (r.a.), Resûlallah'ın (s.a.s.) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

“Ümmetimden bir topluluk daima hak üzere olacak ve düşmanlarına kesin bir şekilde üstün gelecektir. Allah'ın emri gelinceye dek şiddetli geçim sıkıntısına düşmeleri durumu hariç, muhalefet edenlerin muhalefeti onlara zarar vermeyecektir.”

“Yâ Rasûlallah! Onlar nerededirler?” dediler. O: “Onlar, Beyt-i Makdis'te ve Beyt-i Makdis'in etrafındadırlar” buyurdu. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 36/657)

Yüz yıl önce Kudüs'ü ve Mescid-i Aksa'yı kaybedince, ümmet perişan oldu. Müslümanların tek vücut halinde kalmasını istemeyen kâfirler, içte ve dışta etkili olan Siyonizmin çalışmalarıyla yıkılan Osmanlı Devleti'nin yerine birçok devletçik kurdurarak öncelikle Müslümanların siyasi birliğine engel oldular. Çizilen sınırlar, zamanla Müslümanların birbirlerinden farklı hissetmelerine yol açtı.

Maalesef bugün Allah'a yöneldiğimiz ilk kıblemiz Mescid-i Aksa işgal altında. Dün o topraklarda peygamber katledenler, bugün o topraklarda Müslüman katlediyorlar. İşte Kudüs'ü işgal edenler, Kur'an tabiriyle peygamber katilleridir. Dün ataları peygamberleri şehit ediyorlardı, bugün de torunları Müslümanlara zulmedip şehit ediyorlar.

Kur'an, bunlar için şöyle buyuruyor:

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ، وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ

“Bu, onların Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri sebebiyledir.” (Bakara, 61)

Nitekim onlar, Allah (c.c.) tarafından kendilerine bolca verilen nimetlere razı olmayıp hakkı, hakikati, peygamberleri ve kitapları inkâr ederek isyan etmişlerdir. Haddi aşarak kendilerine vahyi tebliğ eden o masum peygamberlerin kanlarını akıtarak Allah'ın lanetine uğramışlardır. Dolayısıyla yeryüzünde bunlardan daha azgın, daha kibirli, daha zalim bir topluluk bulamazsınız.

Musa (a.s.) onlara, “Hadi kalkın, bu mukaddes dava için savaşalım” dediği zaman:

إِذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

“Git, sen ve Rabbin savaşın, biz burada oturacağız” (Maide, 24) diyen bir kavimden bahsediyoruz. Kendi peygamberleri zamanında dahi bu mübarek topraklara sahip çıkmayan bu zavallılar, bugün kalkmış “Buralar bize aittir” diyerek, sığınmacı olarak geldikleri yeri elde etmek için ellerinden gelen bütün zulümleri işleyerek masum ve mazlum Müslüman kardeşlerimizi şehit ediyor, zindanlara hapsediyor, evlerini yıkıyor ve nice bilmediğimiz haksızlıkları yaparak gasp ediyorlar.

Mücadelenin Sorumluluğu ve Kudüs'ün Önemi

Yahudilerin Filistinli Müslüman kardeşlerimize uyguladığı vahşet ve işgalden anlıyoruz ki aslında hepimiz esaret ve işgal altındayız. Yine anlıyoruz ki Müslümanlar olarak bu konuda yeterince çalışmamışız. Allah (c.c.), bu dünyada her şeyi sebeplere bağlamıştır. Hem kâfir hem mümin çalıştığında kazanır. Kâfirler, o batıl inançları ve merhametsiz halleriyle sürekli mücadele ediyorken; bizler Müslümanlar olarak, merhametimizle insanlığı korumak adına çok daha fazla mücadele etmeliyiz.

Unutmayalım! Bugün mücadele etmeyen, yarın da mücadele edemez. Şöyle bir düşünelim: Yıllarca gecenizi gündüzünüze katarak çalışıp çabalayarak biriktirdiğiniz paranızla ailenizle beraber rahatça oturabileceğiniz bir ev almışsınız. Tam da kira vermekten kurtuldum derken, zalimin biri gelip sizi, ailenizle beraber kapı dışarı ederek evinizi gasp ediyor. Kendinizi sokakta bulmuşsunuz. Böyle bir durumla karşılaşırsanız, o zalimin zulmünü ortadan kaldırmak için, emeğinizle kazanarak aldığınız o evi geri almak için ne yapmazsınız ki! Gerekirse bu uğurda gözünüzü kırpmadan canınızı dahi verirsiniz, değil mi? İşte Kudüs ve Mescid-i Aksa da bizim için kaybettiğimiz o ev kadar değerli olmalıdır. Eğer Kudüs ve Mescid-i Aksa, o ev kadar değerli değilse ve o ev kadar bizi üzmüyorsa, meşgul etmiyorsa, yazık bizlere!

Biz, bizim olana sahip çıkmadık ve hâlâ sahip çıkmıyoruz, çıkamıyoruz. Nasıl malımıza, paramıza, namusumuza sahip çıkıyorsak, Kudüs'ümüze de sahip çıkmamız gerekir. Çünkü inancımızın gereği oraya sahip çıkmak zorundayız. Kudüs, Allah'ın mübarek dediği kutsal beldelerden biridir.

Kudüs Duruşu

Kudüs duruşu şuurdur, bilinçtir, davadır.

Kudüs...

Ümmetin kalbi. İman şehri. Ümmetin düştüğü ve kaybolduğu yer.

Kudüs ve Mescid-i Aksa için Nurettin Zengi ve Kudüs Fatihisi Sultan Selahaddin iki şey yaptılar:

İslam birliğinin yeniden tesisi için çalışmak,

Kudüs'ün özgürlüğü için hazırlık yapmak.

Sultan Selahaddin, her sabah namazından sonra cemaate sabırla Kudüs ve Mescid-i Aksa'nın önemini anlattı. Gülmeyi kendisine yasak etti. İnsanlara şu bilinçle hareket etmeyi aşıladı: "Ne zamanki Cuma ve bayram namazlarına gittiğimiz gibi sabah namazına gideriz, o zaman Allah bize Kudüs'ü nasip edecektir." İşte bu şuurdur, bu davadır. Bu dava da öncelikle namazla başlar. Biz de bu şuurda olmalıyız.

Kudüs: İncanın ve Mücadelenin Sembolü

Aslında Kudüs bizimdi. Ta Hz. Âdem'den beri bizimdir. Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. Davut, Hz. Süleyman, Hz. İsa ve diğerleri Müslümanların peygamberleridir. Kudüs, inananlara vadedilmiş bereketli bir beldedir.

Ey Müslüman! Neyi unuttuğunun, neye sırt döndüğünün, neden bihaber olduğunun, nerede kaybolduğunun farkında mısın? Sen, sana ait olana sahip çıkmazsan; sende olmayan, sende olanı istila ve işgal eder.

Hz. Peygamber'in (s.a.s.) azatlı hizmetçisi Meymûne (r.a.) şöyle rivayet etmiştir:

عَنْ مَيْمُونَةَ , مَوْلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ , أَفَتَنَا فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ , فَقَالَ «أَرْضُ الْمَحْشَرِ وَالْمَنْشَرِ أَنْتَوهُ فَصَلُّوا فِيهِ فَإِنَّ صَلَاةً فِيهِ كَأَلْفِ صَلَاةٍ» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ , فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَأْتِيَهُ أَوْ يَتَحَمَّلَ إِلَيْهِ؟ قَالَ «فَلْيُهْدِ إِلَيْهِ زَيْتًا يُسْرَجُ فِيهِ فَإِنَّهُ مَنْ أَهْدَى إِلَيْهِ زَيْتًا كَانَ كَمَنْ صَلَّى فِيهِ

“Yâ Rasûlallah! Beyt-i Makdis'e gidip gitmeme hakkında bize ne buyurursunuz?” dedim.

Allah Rasûlü: “Orası haşr ve dirilişin gerçekleşeceği yerdir. Gidin ve orada namaz kılın!

Çünkü orada kılınan bir vakit namaz, başka yerde kılınan bin vakit namaz gibidir” buyurdu.

Ben: “Peki oraya gidecek imkân bulamazsam ne dersiniz?” dedim. O: “Oraya aydınlanmada kullanılmak üzere zeytinyağı gönderirsin. Bunu yapan, oraya gitmiş gibi olur” buyurdu. (İbn Mâce, İkâme, 196)

Kudüs'ün ve Mescid-i Aksa'nın kandilleri kimdir? O kandiller, Mescid-i Aksa için hem canlarından hem de mallarından geçen Müslümanlardır. Kudüs'ü kurtarmak istiyorsak, öncelikli olarak Kudüs'e gitmek; gidemiyorsak da Kudüs'ün kandillerine, yani oradaki kardeşlerimize sahip çıkmak zorundayız. Oradaki kardeşlerimiz, Mescid-i Aksa'yı asla pazarlık konusu yapmadılar. Hem de milyon dolarlar teklif edildiği halde. Şimdi ise yavaş yavaş ve zorla alıyorlar. Evden atıyorlar, evleri yıkıyorlar ya da hiçbir sebep yokken büyük cezalar yazıyorlar.

Yahudilerin asıl hedefi Mescid-i Aksa'dır. Gazze'den, Cenin 'den, Halilürrahmandan sonra Mescid-i Aksa'dır. Mescid-i Aksa'yı yıkıp yerine tapınaklarını inşa etmek istiyorlar. Zaman zaman da Mescid-i Aksa'ya baskınlar yapıyorlar ve bu baskınları da artırdılar. Adeta Müslümanlarla alay ediyor, bizi aşağılıyorlar. Sen ise hâlâ “Kudüs benim meselem değil mi?” diyorsun.

Kudüslü Müslümanların en büyük umutları Türkiye'dir. Kudüs'e gidenler bilirler; şu cümleyi çok rahat şekilde kurarlar: “Siz komutan olun, biz değil asker; merminiz olmaya hazırız.”

Kâbe neyse, Mescid-i Nebevi neyse, Mescid-i Aksa da odur. Peygamberimizin (s.a.v.) sözüne kulak verelim: Abdullah b. Amr (r.a.), Hz. Peygamber'den şöyle rivayet etmiştir:

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، سَمِعْتُهُ يَغْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " إِنَّ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ سَأَلَ رَبَّهُ ثَلَاثًا فَأَعْطَاهُ اثْنَيْنِ، وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ يَكُونَ قَدْ أَعْطَاهُ الثَّلَاثَ، سَأَلَهُ حُكْمًا

يُصَادِفُ حُكْمَهُ فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَسَلَّاهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَسَلَّاهُ أَيُّمَا رَجُلٍ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ، يَعْنِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ خَطِيئَتِهِ مِثْلَ يَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ فَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ يَكُونَ قَدْ أَعْطَاهُ إِيَّاهُ

Hız. Dâvud'un oğlu Süleyman (a.s.), Beyt-i Makdis'in binasını bitirince Allah Teâlâ'dan üç dilekte bulundu:

1. **"İlâhî hükme uygun bir hüküm verme kudreti;**
2. **Kendisinden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir mülk ve saltanat;**
3. **Namaz kılmak için Mescid-i Aksâ'ya gelen kimsenin annesinden doğduğu gün gibi günahlarından çıkması."**

Peygamber (s.a.s.) buyurdu ki: **"Süleyman'ın (a.s.) dilediği ilk iki şey kendisine verilmiştir. Üçüncü dileğinin de kendisine verilmiş olmasını umarım."** (İbn Mâce, İkâme, 196; Şa'bul İman)

Annenden doğduğu gibi günahlarının affedildiği bir yerden Müslümanım diyen vazgeçebilir mi? Kudüs mübarektir. Miracın yurdu. İsmi bizzat Rabbimizin verdiği, Peygamberimizin (s.a.v.) **"gidin"** dediği Mescid-i Aksa bağırındadır. Onun için Kudüs, canlarından ve mallarından vazgeçen Müslümanların yurdu olacaktır; konforundan vazgeçmeyen Müslümanların değil.

İngilizler, 1917 yılında Kudüs'ü işgal ettiğinde komutanları Allenby, Kudüs fatihi Selahaddin'in kabrine giderek ayağını mezarının üzerine koydu. "İşte yine geldik Selahaddin" diyerek küstahça bir hareket yaptı. Onlar Kudüs'ten vazgeçmediler. Yahudiler Kudüs'ten vazgeçmediler. Ey Müslüman! Sen nasıl Kudüs'ten vazgeçersin? Allah'ın Kur'an'da mübarek belde dediği yerden, Peygamberimizin "gidin, namaz kılın" dediği yerden, Hz. Ömer'in fethettiği yerden nasıl vazgeçersin? Yavuz Sultan Selim'in fethettiği, Osmanlı Sultanlarının özellikle Sultan Abdülhamid'in canı pahasına önem verdiği ve koruduğu yerden nasıl vazgeçersin? Orası Filistinlilerin ya da Arapların sorunudur, beni ilgilendirmez diyebilir misin? Yahudiler ve Hristiyanlar öyle mi dediler? Haçlı seferlerini neden yaptılar?

Kudüs, imkân meselesi değil, imani bir meseledir. Kur'an'a ve sünnete geri dönebilirsek tekrar Kudüs özgür olacaktır. Çünkü biz Kur'an'dan uzaklaştık, sünnete sırtımızı döndük ve zulmü kendimiz çağırdık. Dünyaya bugün zulüm düzeni hâkimse bunda şüphesiz ki hain, cahil, gafil, nankör Müslümanların payı yadsınamayacak kadar çoktur.

Kudüs özgür değilse, Yemen ölüyorsa, Arakan sahipsizse, Afrika emperyalistlerin cirit tarlasına dönmüşse, Doğu Türkistan kan ağlıyorsa, tek suçlu Müslümanlardır. Kâfirin suçu yok mu? Onun suçu kâfir olması; tıynetinin gereğini yapıyor. Peki ya sen, ey Müslüman! İmanın gereğini yapıyor musun? Kudüs için nesiller yetiştirebiliyor muyuz? Rabbimizin bir Selahaddin göndermesini beklemek ucuza kaçmak değil midir? Niçin o Selahaddin sen olmayasın ya da yetiştirdiğin evladın olmasın? Aksi halde Kudüs, Müslümanlara uzak kalmaya devam edecektir.

Kudüs: Uyanış ve Mücadele

Kudüs'ü kurtaralım, tamam da nasıl?

Mesela, yılda üç milyon civarında Hristiyan Kudüs'e gider. En kutsal mekânları Kiyamet Kilisesi'ni ziyaret ederler. Yahudiler ise yıllardır Kudüs'ü Yahudileştirmek için her türlü melaneti yaparak çalışıyor. Peki, ya Müslümanlar olarak biz ne yapıyoruz? Müslümanların çoğunluğunun Kudüs diye bir davadan haberleri dahi yok. Mescid-i Aksa'nın neresi olduğunu bile bilmiyorlar.

Kudüs'e Türkiye'den giden Müslümanların sayısı yıllara göre:

2015'te 26700

2016'da 31900

2017'de 41400

2018'de 43343

2019'da 33400

Savaştan sonra ise bu sayı 10 binlerin altına düşmüş durumda. Şunu ifade etmek gerekir ki, Mescid-i Aksa'nın boynunun bükük olması Müslümanların duyarsızlığındandır.

Kudüs'ün İslami kimliğini yok etmek ve bir Yahudi şehri haline getirmek için kurulmuş üç bine yakın Yahudi derneği varken, ülkemizde Kudüs'ü sahiplenen dernek sayısı yüzü (100) bile bulmuyor. Kudüs'ün İslami kimliğinin muhafazası için yapılan yardımlar 15 milyon dolar iken, Yahudiler yılda 1.5 milyar dolar akıtıyor Kudüs'e.

Kudüs'ün işgalinden sonra, 1969 yılında Mescid-i Aksa'nın yakılması üzerine sabaha kadar uyuyamayan Golda Meir de aynı gerçeğe dikkat çekmiştir. Golda'nın uykularını kaçırın, Mescid-i Aksa'nın yakılması değil; Müslümanların bu vahim hadise karşısında uyanma ihtimaliydi. Ama sabah olunca Golda derin bir oh çekmiştir. Çünkü Mescid-i Aksa'nın yakılması Müslümanlar için bir anlam ifade etmemiştir. Golda şöyle demişti:

“Hayatımın en zor anı o yangın haberi idi. Çünkü o anda Müslümanların sabahleyin sınırlarımızdan akın ederek bizi bulacaklarını sanmıştım. Ama tepkilerini görünce hayatımın en güzel gününü yaşadım ve anladım ki bu millet hiç uyanmayacağı bir uykuya dalmış.”

Sahabe efendilerimiz, Peygamberimizin (s.a.v.) Kudüs'e gitmeyi teşvik eden birçok hadisinden hareketle, miracın yurdu mübarek toprakları bir an önce fethetmek istiyorlardı.

Peygamberimizin hadislerinden birini de Ümmü Seleme validemiz şöyle rivayet etmiştir:

عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ أَهَلَ بِحَجَّةٍ أَوْ عُمْرَةٍ مِنَ الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ - أَوْ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

Kudüs: İbadet ve Bilinç

“Kim hac ve umre yapmak üzere Mescid-i Aksa’dan ihrama girerse, geçmiş ve gelecek günahları bağışlanır ve mutlaka cennete girer. Veya cennet ona vacip olur.” (Ebu Davud, İbn Mâce, Menâsik, 49; Ebu Ya’la, Müsned; Sünen-i Darekutni, Sünen-i Beyhaki) **buyurduğunu işittim.**

Şimdi ise Kudüs’te dağıldık. Yahudi, bunun bilincinde olduğu için bizleri Kudüs’ten uzak tutmaya çalışıyor. Kudüs’e gitmeyi “İsrail işgali altında” diyerek reddedenler, İsrail’in ekmeğine yağ sürdüklerinin farkında bile değiller. Çünkü Yahudi zaten bunu istiyor. Kaldı ki İsrâ ve Mirac, Kudüs Müslümanların değilken gerçekleşti ve Peygamberimiz (s.a.v.) de Kudüs işgal altında iken “gidin” dedi.

Ebû Hüreyre (r.a.), Hz. Peygamber’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

İsrâiloğulları’na:

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

“(Hani, 'Şu memlekete girin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin. Kapısından eğilerek tevazu ile girin ve "hitta!" (Ya Rabbi, bizi affet) deyin ki, biz de sizin hatalarınızı bağışlayalım. İyilik edenlere ise daha da fazlasını vereceğiz’ demiştik.)” (Bakara, 2/58). **Ancak onlar kalçaları üzerinde sürünerek girdiler ve bu emri değiştirerek “hitta” yerine, “habbetun fi şearatin” yani “Arpadaki tane!” dediler.** (Buhârî, Tefsir, 7/4).

Bizler ayetin gereği olarak “hitta” diyerek oraya gideceğiz. Peygamberimiz (s.a.v.) dediği için oraya gideceğiz ve tekrar orayı fethedeceğiz. Selamet yurduna çevireceğiz.

Kudüs’e gideceğim dediğimde birçok kişi, “Ne işin var orada?” der gibi bana baktı. Kudüs’ün ne demek olduğunu, oraya gitmenin bir seyahat değil, bir davanın izini sürmek olduğunu bilmiyorlardı. Kudüs’e seferimiz aslında bir cihattır. Kudüs seferi ribattır. Kalplere, yüreklere dokunmaktır.

Kudüs, kanayan yaramız; büyük davamızdır. Hayalimiz, sevincimiz, hüznümüz, kundaktaki bebeğimiz; yalnız bırakılmış, yakılmış, yıkılmış, gözyaşı ile sulanmış toprağımızdır. İbadetlerin bile katlandığı mukaddes beldemizdir.

Enes b. Mâlik’den (r.a.) rivâyet edildiğine göre Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

«صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ بِصَلَاةٍ، وَصَلَاتُهُ فِي مَسْجِدِ الْقِبَائِلِ بِخَمْسٍ وَعَشْرِينَ صَلَاةً، وَصَلَاتُهُ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي يُجْمَعُ فِيهِ بِخَمْسٍ مِائَةٍ صَلَاةٍ، وَصَلَاتُهُ فِي الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى بِخَمْسِينَ أَلْفَ صَلَاةٍ، وَصَلَاتُهُ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ بِمِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ»

“Kişinin evinde kıldığı namaza bir, kabile mescidinde kıldığı namaza yirmi beş, cuma namazı kılınan yerlerde kıldığına da beş yüz namaz sevabı verilir. Mescid-i Aksâ’da kıldığı namaza elli bin; benim mescidimde kıldığı namaza da elli bin; Mescid-i Haram’da kıldığı namaza ise yüz bin namaz sevabı verilir.” (İbn Mâce, İkâme, 198)

Mukaddes olduğunu bizzat Allah (cc) söylemiş. Gelin, kendi iyiliğimiz için bir seferberlik başlatalım. Kudüs’e gidelim. Oralarda bizim gözükmemiz gerekiyor. Haca gitmek farz ise Kudüs’e şu anda gitmek elzemdir. Biz sahip çıkmazsak ki Yahudiler zaten bunu istiyor, onlar sahip çıkıyorlar. Özellikle bizim Türklerin oralara gitmemizi istemiyorlar. Sefer bizden, zafer Allah’tan.

Mescid-i Aksa denildi adına,

Umutla bekledi ümmeti her anda.

Tarifi yok bu ayrılığın cihanda,

Lütfeyle Allah’ım, vuslat olsun sonunda.

Ukbaya kalmasın, cem olalım avlusunda.

(Halis Mutlu)

Bakın, Kudüslü bir kardeşimiz ne anlattı bizlere:

Kadim Kudüs’ün içinde 22 bin Müslüman, 5500 Yahudi. Yahudilerin hepsi 1967 savaşından sonra Kadim Kudüs’e yerleşmeye başlamış. Gün geçtikçe de Filistinli kardeşlerimizi evlerinden çıkararak ya da yıkarak oraya yerleştiriyorlar. İyice Mescid-i Aksa çevresini ablukaya aldılar, alanı daraltıyorlar.

2000 Hristiyan bulunuyor. Evlerin yüzde 70’i Osmanlı döneminden kalma. Biz aslında sizin misafiriniziz. Çünkü sizin yaptığınız eserlerde oturuyoruz. Batı Şeria’dakiler ezanı duyuyorlar ama Mescid-i Aksa’ya gelip namaz kılamıyorlar.

Sizin gelişiniz bizi sevindiriyor. Daha çok gelmenizi istiyoruz. Filistinli kardeşlerimiz sizi görünce seviniyorlar. “Türkler geldi, abilerimiz, ablalarımız geldi” diye mutlu oluyorlar.

Burada her şey Osmanlı’yı hatırlatıyor. Çünkü siz burada 400 sene kaldınız. Liderlerimiz şerefsizdir, hepsi istisnasız. Siyonistlerden daha beterdir. Zaten siyonistler sayesinde iktidar oldular. Türkiye’de neden darbe yapmak istediler? Çünkü Araplar gibi kukla olmanızı istediler.

Türkiye’de 70 milyon kardeşimiz var. “Kudüs’e gidin diye emir gelirse eminim ki ilk önce siz gelirsiniz, biz biliyoruz.”

Yüzde 99 umudumuz sizsiniz. Çünkü biz, sizin kim olduğunuzu biliyoruz. Siz bizlere yardım ediyorsunuz. Bizim düşmanlarımız Yahudiler, sizin kimin torunu olduğunuzu çok iyi biliyorlar.

Bu sebepten size sıkıntılar çıkıyorlar. Sizin buraya gelmenizi istemiyorlar. Gözlerinizde bambaşka duygular görüyorlar.

Herhangi bir Filistinlinin evini çalın. Türk olduğunu görünce bütün kapılar size açılıyor. Kudüs'ün taşları bile sizi tanıyor. Ağaçları bile sizi tanıyor. Her şey sizi tanıyor burada. Ev, sahibini tanıyor; çocuk, annesini tanıdığı gibi.

Arap olmayan bir Selahattin geldi, burayı Haçlılardan kurtardı. İnşallah sizden de bir Selahattin çıkar. Kız kardeşlerimize diyoruz ki çocuklarınızı iyi yetiştirin. Onlardan Fatihler, Yavuzlar, Abdülhamidler, Selahattinler çıksın.

Siz buraya eğlenceye ya da alışverişe gelmiyorsunuz. Allah niyetinizi biliyor. Allah sizi görüyor. Mescid-i Aksa çevresinde 40 bin melek vardır. Melekler burayı bırakmıyorlar. Şimdi bu melekler size şahitlik edecek: Sultan Abdülhamid'in torunları burayı yalnız bırakmadılar diye. İnşallah zaferi beraber kutlayacağız.

Kim "Kudüs Filistin'in meselesidir" diyorsa yanlış söylüyor. Bakın, burada kaç Türk ailesi var: Tüfenkçi ailesi, Tütüncü ailesi, Topçu ailesi, Hakkı ailesi. Çanakkale'yi düşünün. Orada da beraberdik. Şu anda Kudüs'te nöbet tutan kardeşleriniz öz Filistinli değil aslında. Öz Filistinli olan aile sayısı beştir.

Başka bir Kudüslü kardeşimiz şunları söylüyor: Kudüs ve Mescid-i Aksa davası olmadan kazanamayacaksınız. Hiçbir yerde kazanamayacaksınız. Ona sahip çıkmazsanız, siz olmadan da zafere ulaşacaktır. Onurunuzu ve şerefınızı geri alabilmeniz, annelerinizden doğduğunuz gibi özgür olabilmeniz; Mescid-i Aksa işgal altında kaldığı müddetçe bunları geri almanız mümkün olmayacaktır.

İslam'ın Kudüs davası bir toprak ya da mülkiyet meselesi değildir. Bir ilahi emanet davasıdır. İnanç meselesidir. Şeair meselesidir. İslam'ın Kudüs davası aslında Hz. İbrahim (as)'den itibaren tüm peygamberlerin davasıdır. (Mehmet Görmez)

Allah (cc), Kudüs için "mübarek" ve "mukaddes" kelimelerini kullanmıştır. Beş ayette bu açıkça ifade edilmiştir:

بَارَكْنَا حَوْلَهُ (İsra, 1; Enbiya 71 ve 81; A'raf 137; Sebe, 18).

Bunun için Kudüs'e gitmeli ve ona sahip çıkmalıyız.

Nasıl ki Peygamberimizin Miraca giden yolu Mescid-i Aksa'dan geçti, ümmetin de yükselmesi ve ayağa kalkması için Miraca giden yol Mescid-i Aksa'dan geçer.

Kudüs'ün ilk fatihi Hz. Davud (as) bir İslam peygamberidir.

Mescid-i Aksa'ya hizmet eden Hz. Zekeriya (as) bir İslam peygamberidir.

Mabedi inşa eden Hz. Süleyman (as) bir İslam peygamberidir.

Bu topraklarda dünyaya gelen ve davetini insanlara anlatan Hz. İsa (as) bir İslam peygamberidir.

Kudüs, ümmetin yeniden diriliş yeridir. Kudüs bilinci bir tevhid bilincidir. Ümmet bilinci, bağımsızlık bilincidir. Cihat bilincidir. Müslümanları vazgeçilmez kılan şey de aslında budur.

Bulunduğumuz konfor alanından sıyrılalım. Bakalım Mescid-i Aksamıza. Oradaki çocuklar işgal altında doğuyorlar, direnişle büyüyorlar, Mescid-i Aksa'ya canları pahasına sahip çıkıyorlar. Küçük çocuklar bile şunu biliyorlar: Mescid-i Aksa her şeyden daha değerli. Çünkü bu şuuru almışlar, bu bilinçle büyüyorlar.

Aklımızda, hayalimizde, düşüncemizde Mescid-i Aksa yoksa imani bir bilinç düzeyine erişememiştir demektir. Hep uzaktan izliyoruz. Mescid-i Aksa'nın nerede olduğunu dahi bilmeyen Müslümanlar var.

"Kudüs'e gitmeyi hiç düşünmemişiz."

"Mescid-i Aksa özgür olsun, öyle giderim."

Bunu söyleyen o kadar çok Müslüman var ki... İşin öneminin farkında bile değiller. Mescid-i Aksa kendiliğinden mi özgür olacak?

Mescid-i Aksa özelinde İslam'a saldırı vardır. Allah (cc), Kur'an'da "çevresini mübarek kıldığımız yer" derken bu mukaddes yeri yalnızca Arapların ya da Filistinlilerin meselesi olarak gören kişi, iman etmiş sayılmaz.

Parayla namusunu satabilir misin? Parayla dinini satabilir misin?

İşte Kudüs ve Mescid-i Aksa da böyledir. Mukaddesatımızdır. Hiçbir şeye değişilmez, feda edilmez. Bir Müslüman, Mescid-i Aksa hassasiyeti taşımıyorsa, oturup istiğfar etmeli ve "Kalbimi Kudüs'le dirilt" diye Rabbine yalvarmalıdır.

Hiz. İbrahim (as)'in hicret ettiği ve yaşadığı yer neresidir?

Umrede Makam-ı İbrahim için birbirini ezen ümmet, Mekân-ı İbrahim'den habersizdir.

Peygamberimizin Mescid-i Haramdan Mescid-i Aksa'ya yürütülmesinde bize şu mesaj olsa gerektir:

Mescid-i Haramın dibinde olsanız dahi, gecenin bir vakti olsa dahi, Mescid-i Aksa'ya yürüyün. Musa (as)'ın kavmine dediği gibi, Allah (cc) da zımnen bize bunu söylüyor.

Sezai Karakoç'un da dediği gibi:

"Kardeşiz demek yetmez. Hâbil misin, yoksa Kâbil mi? Onu netleştirmek lazım."

Unutulmamalıdır ki;

“Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” dersek, o yılan bir gün mutlaka bu sözü söyleyenleri de ısırarak, ama feryadını kimse duymayacak.

"Dünyanın doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine hangi yerinde olursa olsun, birinin parmağına diken batsa, o diken benim parmağıma batmıştır.

Birinin ayağına taş çarpsa, o benim ayağıma çarpmıştır.

Onun acısını ben hissederim.

Bir kalpte hüznün varsa, o kalp benim kalbidir."

İşte, bizler de böyle duygular taşıyarak, elimizden ne geliyorsa Müslüman kardeşlerimize yardımcı olmalıyız, olmak zorundayız.

Yakın zamanda vefat eden Kudüs aşığı Nuri Pakdil'in de dediği gibi:

"Yüreğimin yarısı Mekke'dir, geri kalanı Medine'dir, üstünde bir tül gibi Kudüs vardır."

Allah'ım!

Bize umut bağlayan mazlum ve kimsesizlerin umutlarına sahip çıkacak feraset ve basireti bizde daim eyle.

Yeniden sevgi, adalet, hoşgörü ve merhametle insanlığa umut olmayı bizlere nasip eyle.

Bu şuurla kâinata adalet dağıtmaya bizleri ehil kıl.

Kudüs'ün ve Mescd'i Aksanın özgürlüğünü bizlere nasip eyle. Amin.